

На основу Амандмана LXXXII тачка б) ст. 5. и 6. на Устав Републике Српске, члана 115. Устава Републике Српске и члана 61. став 2. Закона о Уставном суду Републике Српске («Службени гласник Републике Српске» бр. 104/11 и 92/12), Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, на сједници одржаној 4. децембра 2017. године, д о н и ј е л о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Није прихватљив захтјев Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске за утврђивање повреде виталног националног интереса бошњачког народа у вези са Резолуцијом о заштити уставног поретка и проглашењу војне неутралности Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске изгласала на Двадесет другој редовној сједници, одржаној 18. октобра 2017. године, под бројем: 02/1-021-1094/17.

О б р а з л о ж е њ е

Предсједавајућа Вијећа народа Републике Српске доставила је 27. новембра 2017. године Вијећу за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске (у даљем тексту: Вијеће) акт број 03.1/I-370/17 од 27. новембра 2017. године, којим се, на основу захтјева Клуба делегата бошњачког народа, тражи утврђивање повреде виталног националног интереса бошњачког народа у Резолуцији о заштити уставног поретка и проглашењу војне неутралности Републике Српске, коју је Народна скупштина Републике Српске изгласала на Двадесет другој редовној сједници, одржаној 18. октобра 2017. године, под бројем: 02/1-021-1094/17 (у даљем тексту: Резолуција). Уз наведени акт достављена је Резолуција, Одлука о покретању поступка заштите виталног националног интереса бошњачког народа број: 03.2-5-31/17, од 27. октобра 2017. године, као и Образложење ове одлуке број: 03.2-5-31/17-1, од 02. новембра 2017. године. У акту предсједавајуће Вијећа народа Републике Српске наводи се да је Народна скупштина Републике Српске на Двадесет другој редовној сједници одржаној 18. октобра 2017. године изгласала оспорену Резолуцију. Такође је наведено да је Клуб делегата бошњачког народа својим актом број: 03.2-5-31/17, од 27. октобра 2017. године, покренуо процедуру за заштиту виталног националног интереса бошњачког народа, сматрајући да се овом резолуцијом угрожавају витални национални интереси бошњачког народа. С обзиром на то да Вијеће народа Републике Српске на Шеснаестој редовној сједници, одржаној 16. новембра 2017. године, није постигло сагласност свих клубова у Вијећу народа поводом Одлуке о покретању поступка заштите виталног националног интереса у вези са Резолуцијом и да Заједничка комисија Народне скупштине и Вијећа народа, на Четрнаестој сједници која је одржана 23. новембра 2017. године, није усагласила текст Резолуције, предлажу да Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске одлучи о прихватљивости и о меритуму у вези са Резолуцијом, односно да ли је овом Резолуцијом повријеђен витални национални интерес бошњачког народа.

У прилогу акта предсједавајуће Вијећа народа Републике Српске, поред наведеног, достављени су и изводи из стенограма са Двадесет друге редовне сједнице Народне скупштине, са Шеснаесте редовне сједнице Вијећа народа Републике Српске и са Четрнаесте сједнице Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске.

Вијеће је на основу наведеног акта и приложене документације утврдило да је за

захтјев за покретање поступка за утврђивање постојања виталног интереса конститутивног бошњачког народа, у вези са Резолуцијом, гласало свих осам делегата Клуба Бошњака у Вијећу народа Републике Српске, да се гласало по принципу виталног интереса, али да поводом овог питања није постигнута сагласност свих клубова конститутивних народа у Вијећу народа, као ни сагласност Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске.

Поред наведеног, Вијеће је утврдило да је у Образложењу Одлуке о покретању заштите виталног националног интереса бошњачког народа у вези са Резолуцијом, поред осталог, наведено: да Клуб делегата бошњачког народа сматра да Народна скупштина Републике Српске, доносећи Резолуцију, излази изван оквира својих уставних надлежности и преузима надлежност Предсједништва Босне и Херцеговине, Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, чије су надлежности, између осталог и питања одбране, безбједности, као и приступање војним савезима; да се наведеним, по њиховом мишљењу, повређује витални национални интерес бошњачког народа у Републици Српској у смислу члана 70. став 6. алинеја 3.-уставни амандмани; да уставни амандмани, а конкретно амандман CVII, говори о престанку надлежности ентитета по питању безбједности и војске, а да су те надлежности на нивоу државе Босне и Херцеговине; да Народна скупштина, без уставног основа за доношење ове резолуције, покушава преузети надлежност државе Босне и Херцеговине и таквим ставом обавезати Владу и све друге органе и институције Републике Српске да преузму активности на реализацији политике садржане у тексту Резолуције, као и то да се овом резолуцијом, коју сматрају правно-политичким актом са, како је наведено, мноштвом правних недостатака и произвољних тумачења, сви претходно донесени акти који се односе на пуноправно чланство у војним савезима стављају ван снаге, односно престају да важе. Поред наведеног, истичу да је Резолуција усмјерена на рушење суверене државе Босне и Херцеговине, да повређује витални национални интерес бошњачког народа и да су њене одредбе у директној супротности са уставним надлежностима, законима и правним актима институција Босне и Херцеговине. На основу наведеног, сматрају да је Резолуција неприхватљива за бошњачки народ, те да је у цијелости оспоравају због немогућности да се амандманима поправити текст овог акта.

Резолуција о заштити уставног поретка и проглашењу војне неутралности Републике Српске, коју је Народна скупштина Републике Српске изгласала на Двадесет другој редовној сједници одржаној 18. октобра 2017. године, под бројем: 02/1-021-1094/17, донесена је на основу члана 68. и 70. Устава Републике Српске и чл. 182. и 184. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 31/11 и 34/17). Овом резолуцијом се, поред осталог, констатује: да је Република Српска трајно определијелена за поштовање уставног поретка Босне и Херцеговине; да се Дејтонски споразум, који је дио међународног права, и његови анекси, као проведбени споразуми могу мијењати само уз споразуме страна, Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине; да је по Уставу Република Српска јединствен и недјељив уставноправни ентитет у саставу Босне и Херцеговине, да самостално обавља уставне, законодавне, извршне и судске функције које нису изричито Анексом 4. Устава БиХ додијелене институцијама Босне и Херцеговине; да је територија Републике Српске јединствена, недјељива и неотуђива у

складу са чланом 3. и Анексом 2. Дејтонског споразума и да је Република Српска определијељена да сваки будући статус координише са Републиком Србијом као потписницом Дејтонског споразума, те да, у складу са тим, доноси одлуку о проглашењу војне неутралности Републике Српске у односу на постојеће војне савезе. Народна скупштина, такође овом резолуцијом, тражи да сви органи и институције Републике Српске проводе ову резолуцију, примјењујући уставне надлежности Републике, да сви представници из Републике Српске у заједничким институцијама Босне и Херцеговине, као и њени представници у међународним организацијама и форумима, поштују Резолуцију и да Влада и сви други органи и институције обавјештавају Народну скупштину о активностима које предузимају на спречавању покушаја кршења Дејтонског споразума и Устава Републике, те да престају да важе претходно донесени акти Народне скупштине Републике Српске који се односе на пуноправно чланство у војним савезима.

Вијеће је, прије свега, разматрало правну природу Резолуције, с обзиром на то да ова чињеница, по оцјени Вијећа, представља претходно питање од којег зависи постојање процесних претпоставки за заснивање надлежности Уставног суда и Вијећа за заштиту виталног интереса, за одлучивање у конкретном предмету.

Чланом 184. Пословника Народне скупштине Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 31/11 и 34/17) прописано је да се резолуцијом указује на стање и проблеме у одређеној области друштвеног живота, утврђује политика коју треба спроводити у тој области и дају смјернице за спровођење те политике, односно предвиђају мјере за њено спровођење.

Имајући у виду наведено, Вијеће је утврдило да из садржаја Резолуције произлази да се овим актом изражава политички став Народне скупштине у погледу наведених питања, која такође спадају у питања политичке природе. Наиме, Вијеће је утврдило да се садржајем Резолуције потврђује да је Република Српска трајно определијељена за поштовање уставног поретка Босне и Херцеговине и потврђује да је Дејтонски споразум дио међународног права и да се његови анекси и provedбени споразуми могу мијењати само уз споразуме страна Републике Српске и Федерације БиХ и указује на политику коју треба да спроводе Влада Републике Српске и сви други органи и институције Републике Српске, представници из Републике Српске и заједничких институција Босне и Херцеговине, као и представници Републике Српске у међународним организацијама и форумима, по питању заштите уставног поретка и проглашењу војне неутралности Републике Српске, примјењујући уставне надлежности Републике. С обзиром на то да се Резолуцијом утврђује политика коју треба спроводити у одређеној области и дају смјернице за спровођење те политике, односно предвиђају мјере за њено спровођење, Вијеће је оцијенило да Резолуција ни по садржини ни по форми нема карактер правног акта, о коме оно одлучује.

У смислу члана 115. Устава, Вијеће је утврдило да разматрање оспореног акта није у његовој надлежности.

На основу изложеног одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Ово рјешење Вијеће за заштиту виталног интереса донијело је у саставу: предсједавајући Вијећа Златко Куленовић, предсједник Суда мр Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Амор Букић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др

Снежана Савић.

Број: УВ-8/17

4. децембра 2017. године

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ
Вијећа за заштиту виталног
интереса
Уставног суда Републике
Српске
Златко Куленовић, с.р.